

Anul xx. 25 Lei

Cinema

21 — 30 SEPT.

1943

Nr. 630

BIBLIOTECA MUNICIPALĂ
„M. S.”
Inventar Nr. 15674

CONCHITA MONTENEGRO,
in filmul Italo-Spaniol
„Salomea”, viitoarea pre-
mieră a casei Memento-Film.

Premiere **BUCUREȘTENI**

„TAVERNA ROȘIE”

LA TRIANON

Distribuția: Alida Valli.

Mon.: Continental Film.

Cinematograful Trianon se bucură de o încredere totală din partea publicului, filmele rulate aci fiind foarte căutate ceea ce este desigur meritul conducerii, foarte versată în programări, căci ce puteai oferi publicului după un film cu Ilse Werner decât o peliculă girată de numele lui Alida Valli.

„Taverna roșie”, ca orice comedie care se respectă, accentul cade și aci pe încurcături. Și situațiile care i-au naștere sunt deosebit de amuzante, beneficiind de un dialog simpatic și viu. Iar acolo unde nici dialogul, nici fantezia regizorului nu au dobândit o reușită satisfăcătoare, s'a știut a se pune în valoare elementele spectaculoase. Acțiunea smulsă din clocotul localurilor de noapte, este interesantă, fără a fi totuși originală.

Distribuția ne oferă plăcerea de a admira pe Alida Valli în cel mai interesant și variat rol al său. Este frumoasă și are un joc bine conturat.

Un cuvânt bun pentru regizor care a știut să imprime ritm dinamic întregii acțiuni și a avut fericite idei de a folosi „Trouvaille”-uri în tot timpul discuțiilor mai lungi.

Filmul va place.

„DRAGOSTEA ÎNVINGE MOARTEA”

LA SCALA

Distribuția: Amedeo Nazzari și Elsa Merlini.

Mon.: Filmul Românesc.

Nu se poate contesta că de câțiva ani încoace modernismul este sursa principală de alimentare a peliculelor cinematografice. Industria cinematografică italiană insistă totuși asupra acestui gen, utilizând mereu cadrul feeric a romanilor sentimentale de acum câteva secole.

Spre a vă face o idee despre linia generală a filmului este suficient să spunem ca acțiunea se petrece prin anul 1300... și se menține până la sfârșit în atmosferă naivă a tineretului de atunci. Timpuri când dragostea mijea cu sfiiciune, dar prindea apoi rădăcini în suflețele îndrăgostiților idealști. În această atmosferă îmbietoare s'a născut și iubirea lui Antonio, tânărul pictor. Este o poveste de dragoste simplă, cuceritoare, paralel cu ea regizorul având fericite idei să ne reprezinte o comedie la a cărei bază găsim un motiv neutilizat încă pe ecran: O fată este crezută moartă și este înmormântată, când se trezește din leșin, fata se întoarce din cavou acasă, da este crezută o stafie atât de tatăl ei cât și de soț. Doar iubitul o recunoaște și o primește în casa sa.

Subiectul este suficient de plauzibil — cazuri s'au întâmplat și în zilele noastre — decum acum câteva veacuri. Originale și foarte reușite scenele din cavou, iar cei doi actori care interpretau pe servitorului soțului au fost bine inspirați.

Distribuția are în frunte pe Amedeo Nazzari; mai tânăr și mai svelt ca astăzi ne-a plăcut foarte mult, deși jocul sau a lăsat de dorit în unele scene. Nu trebuie însă să uităm că este printre primele lui filme. Elsa Merlini este o comediană excepțională, totuși a avut ghinionul să aibă în acest film o fotografie proastă care ne-o prezintă bătrână și urâtă, ceea ce dovedește încăodată importanța unui machiaj bun. În ultimele ei pelicule Elsa Merlini este o femeie tânără și drăguță.

Regia s'a simțit tot timpul activă și la post.

Fără a fi un film pretențios „Dragostea învinge moartea” — are meritul unei comedii bine regizate și a unui subiect ce iese din comun.

CURSUL EXPERIMENTAL PENTRU „CINEMA”

AL REGIZORULUI JEAN
GEORGESCU, MAI PRIMEȘTE
ÎNSCRIERI ÎNCĂ PUȚINE ZILE.
PE ZIUA DE 24, ORA 4½,
URMÂND A SE ȚINE CONCURSUL

INFORMAȚII ZILNICE ÎNTRE ORELE 5½ — 6½, ETAJ,
Strada Biserica Amzei, 29. (Clădirea Crucii Roșii)

M E M E N T O

A R O: „Cătușe roșii” cu Maria Cebotari și Gh. Timică.
FANTASIO: „Faruri în ceață”.
S C A L A: „Minciuna dragostei” (film francez).
S E L E C T: „Astăseară nimic nou” cu Alida Valli.
A R P A: „Hanul groazei”.
T R I A N O N: „Taverna roșie” cu Alida Valli.
F E M I N A: „Abuz de încredere” cu Danielle Darrieux.
C A P I T O L: „Poveste de dragoste” cu Assia Noris.
P A L A S - B - d: „FEMEEA și PĂCATUL”.
V I C T O R I A: „Dora Nelson”.
N I S S A: „Duelul” și Revistă.
O M N I A: „In vâltoarea destinului” și Revistă.
C O R S O: „Ultimul spectacol” cu Tito Schipa.
E L I S E E: „Mirajul cercului” și Revistă.
A L C A Z A R: „Lanțuri nevăzute” și Revistă.
A M E R I C A N: „Fiorosul Saladin” și Revistă.
T O M I S: „Odinioară”.
I S B A N D A: „Capricii” cu Danielle Darrieux.
S P L E N D I D: „Domnișoara Bonaparte”.
M O D E L: „O noapte furtunoasă” și revistă.
V. - B U Z E Ș T I: „Năluca Mărilor” și Trupa de revistă.
C O T R O C E N I: „Ultimul spectacol” cu Tito Schipa.
A I D A: „Singură pe lume” și revistă.

O ACTRITA: IRASEMA DILIAN

IRASEMA, ba chiar Eva Dilian, fiindcă pe atunci se numea astfel, constituie prin sine însăși o surpriză, ba chiar un fapt nou în rândurile cinematografului italian. În 1940 fu prezentat un film modest care obținut un succes mare de public, mai cu seamă în virtutea celor două foarte tinere actrițe, care nu apăruseră încă până atunci pe ecran. Acest film nu putea fi decât al lui Vittorio de Sicca, descoperitorul plin de răbdare al figurilor încă necunoscute, și se intitula „Magdalena o la condutã”; cele două actrițe erau Carla del Poggio și Eva Dilian. În acest film, actuala Irasema notându-se a o chema astfel, susținea numai un mic rol: era o elevă particulară foarte elegantă, și foarte grațioasă, care aducea cu sine o notă deosebit de apreciată în mediul școlăresc. Interpretarea aceasta dobândi un succes atâta de mare și impresionant în mod atât de favorabil publicul, încât chiar și azi dânsa e denumită, în unele cercuri cinematografice, „Neuitata elevă particulară”.

Nu cinematograful a fost însă, pentru Irasema, primul său contact cu arta.

Irasema Dilian

cu celebrul bariton Gino Becchi într-o scenă din „Actele, vă rog” (Fuga în due voce).

Încă de mică copilă și dânsa este foarte tânără, căci s'a născut în 1924 la Rio de Janeiro, a studiat acolo muzica și dansul specializându-se în această din urmă artă, așa încât reuși întâia în mai multe concursuri, dintre care unul de importanță internațională la Bruxelles. Transferându-se în Italia se simți atrasă de cinematograful așa că îndelungă vreme se prezentă producătorilor, fără însă ca dânsii să o bage în seamă. În sfârșit veni și alegerea lui de Sicca care făcu ca să fie clasificată printre cele mai tinere actrițe de primul rang. În stagiunea care urmă, Irasema a fost chemată de Mario Mattoli pentru a interpreta, alături de Alida Valli, „Ora 9 lecțiunea de Chimie”. În acest film rolul său centrat în mod norocos, căci trebuia să încarneze pe o fată prea hotărâtă și eroică pentru care gingășia cam superficială a aspectului său fizic nu se prea potrivea. Cu mult mai norocos a fost cel de al doilea film al său, având drept partener pe de Sicca, filmul „Teresa Venerdì” în care reprezenta pe o fată milionară și lipsită de sentiment, în contrast cu dureroasa umilință a Adrianei Benetti, care în acest film se revelă marelui public.

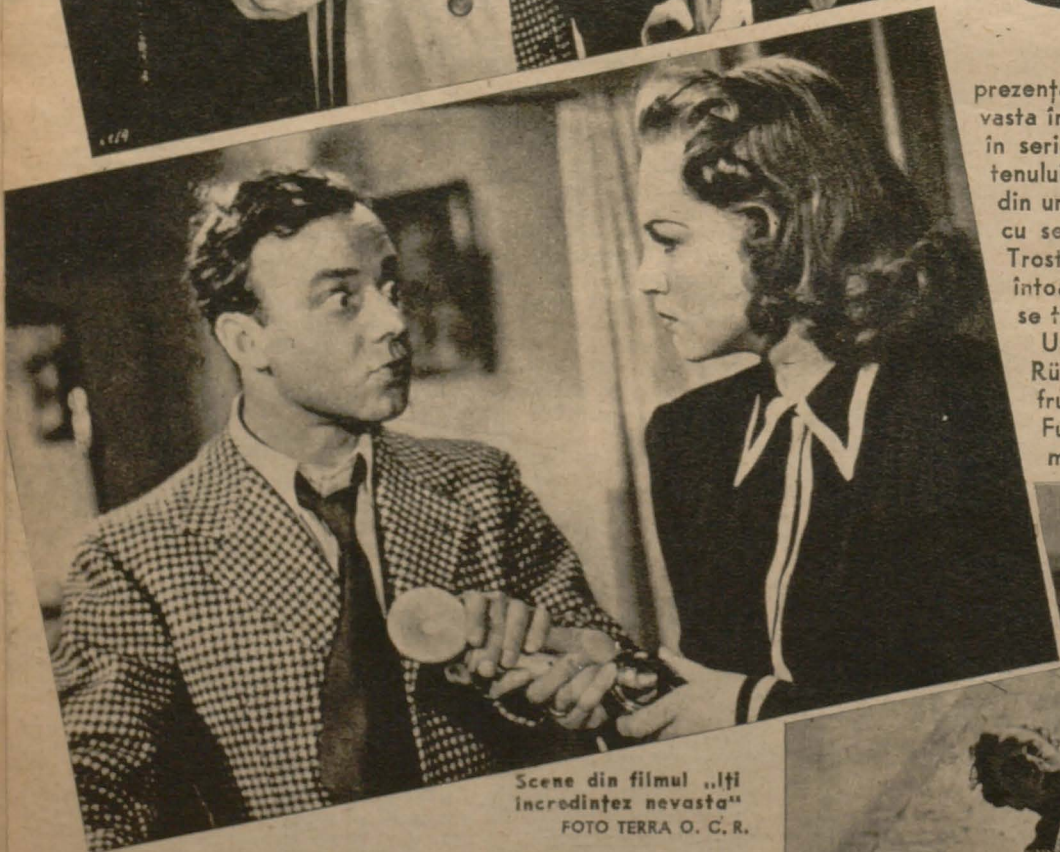
Se întâmplă atunci pentru tânara actriță ceea ce de obicei se întâmplă tuturor debutanților care au dobândit un oarecare succes. Speculația din partea producătorilor lipsiți de scrupule artistice, care se năpusti asupra ei făcând-o protagonistă unor filme deșănțate, lipsite nu numai de demnitate ci și de subiect și de dirijare. Apoi Mario Soldati o cheamă ca să susție în „Malombra” un rol dintre cele mai grele care, deși chiar nu pe deplin înțeles, rămâne a fi totodată un titlu pentru personalitatea actriței.

La rolurile superficiale, care constituie specialitatea sa, Irasema Dilian s'a reîntors prin „Actele vă rog”, film care reprezintă de sigur unul din cele mai mari succese ale stagiunii actuale.

ȘI ÎNCRĂDINTEZ NEVASTA

ADMIRABILUL HEINZ RÜHMANN ESTE
FERICITUL CĂRUIA I SE ÎNCRĂDINEAZĂ
O SOȚIE FRUMOASĂ

Scene din filmul „Îți încredințez nevasta”
FOTO TERRA O. C. R.

PETER TROST este un burlac convins. Pentru el vacanța e un prilej pentru a merge la pescuit și nimic mai mult. Tocmai când se pregătește să plece din Berlin, întâlnește în gară pe un vechiu coleg de școală, căruia nevasta îi face o scenă violentă pe motivul că el pleacă întovărașit de secretara lui. Pentru a-și face soțul gelos și a-l determina astfel să renunțe la secretară, ea îi pune în vedere că îl va înșela cu un muzicant cunoscut al soților, care se putea vedea pe afișele din gară. Soțul profită de

prezența prietenului pentru a-l ruga să-i supravegheze nevasta în timpul lipsei sale. Peter Trost își ia misiunea foarte în serios, ceea ce este cu atât mai greu cu cât soția prietenului face orice pentru a scăpa de păzitorul ei. În cele din urmă, convingându-se că soțul ei o înșală într'adevăr cu secretara, ea este mișcată de devotamentul cu care Trost a înlăturat orice tentație din cale. Când soțul se întoarce, ea nu-l mai urmează, iar burlacul Peter Trost se transformă dintr'un sever supraveghetor în soț ideal.

Un subiect frumos pentru un comic încercat ca Heinz Rühman, secondat de o nouă vedetă în persoana frumoasei Lil Adina. Un rol de seamă deține Werner Fueterer. „Îți încredințez nevasta”, este o comedie modernă de actualitate, cu multe „gag”-uri de efect.

D-na TATZI CAPAȚANA-
VASILACHE pe care o re-
gretăm mult că nu o ve-
dem pe nici o scenă a
Capitaliei.
Sperăm totuși...

Color Studio

ILSE EPISOD

DIN VIAȚA DRĂGĂLAȘEI
ILSE WERNER

MUZICA cucerește lumea. Acela care a spus aceste cuvinte, pare să fi fost un bun cunoscător al oamenilor, într'adevăr, din toate artele, muzica este aceea care pătrunde imediat și direct în sufletul omului, aceea care formează contactul intim cu ființa noastră, și ale cărei efecte asupra firei sunt iminente.

Aceste lucruri pare să le fi știut și delicioasa artistă Ilse Werner. Tânără, veselă, totdeauna bine dispusă, și cu o înfățișare care dela început te face prietenul ei, Ilse Werner prinde pe spectator în mrejele ei cu muzica. Ea nu este nici cântăreață de operă, nici o vedetă de operă, ci este, pur și simplu, artista de cinematograful care, în foarte scurt timp, a știut să se impună cu calitățile ei excepționale marelui public.

Cine nu cunoaște de aproape vede în ea un camarad ideal. Totdeauna gata să ajute, cu

Ilse Werner se interesează
pentru muzică

Dar ca și pe ecran finalul este
întotdeauna bun!

zâmbetul pe buze, primind și vorbind cu oricine, artista și-a creat în jurul ei acel cerc de admiratori statornici care fac temeiul unei cariere din cele mai frumoase.

Ilse Werner a reșurpat în toate filmele în care a turnat un succes desăvârșit. În comedii-revistă cum a fost „Parada Notelor”, sau în filme monumentale, cum este acela al „Baronului Minciună Münchhausen”. Cu drăgălășenia ei naturală nu se poate să nu captiveze pe toți, pe tineri și pe bătrâni.

Ilse Werner este într'adevăr artista ideală, așa cum o doresc spectatorii. Dar ea mai este și omul ideal, așa cum îl dorim toți.

La microfon are trac

Alegerea muzicii pentru filmele
în care joacă se face cu apro-
barea sa

...Și nu e ușor să i se satisfacă
gusturile

10 VEDETE

SI

ARMANDO
FALCONI
ȘI NOUĂ VEDETE
TINERE TURNEAZĂ
SUB DIRECȚIA LUI
CARLO L.
BROGAGLIA

Dina Sassoli cu
Leonardo Cortese

Vivi Gioi cu Armando
Falconi și...

UN FILM

ALESSANDRO sei grande, — brilianta comedie a lui Luigi Bonelli, a trecut pe platou sub regia lui C. L. Brogaglia, și pentru o notă bună cu admirabilul comedian Armando Falconi în rolul titular. Scenariul tratează un humorist și trei fetițe frumoase: Vivi Gioi, Dina Sassoli și Regana de Liguoro, iar pentru a susține partea sentimentală s'a recurs la Luigi Almirante și Leonardo Cortese, noul idol al liceenelor. Regia lui Brogaglia, cel mai căutat regisor al Italiei, organizatorul ideal al casei Fano, direcția de producție fiind lăsată în sarcina lui Valentino Brosio, secondat fiind de operatorul Albertelli, care ne face surpriza unor peisaje din Golful Napoli, presărând pentru „Alessandro, sei grande”, unul din cele mai sigure și meritate succese a stagiunii 1942-43. A insistat asupra lui Armando Falconi, ar fi ceva banal, succesele sale teatrale și cinematografice fiind îndeajuns cunoscute. În schimb vom atrage atenția publicului asupra Luigi Almirante un caracterist tip al italianului simplu. Leonardo Cortese și-a croit, în ultimul timp, singur drum spre gustul publicului cinofil. Însfârșit Dina Sassoli, un episod delicios, apariția sa simplă și jocul ei natural îi asigură prin acest film o accensiune sigură și de lungă durată. Vivi Gioi, pe care toată lumea a plăcut-o în „Cine pierde, câștigă” — e ce întotdeauna la post și în această comedie. Regana de Liguoro, căreia i se potrivește de minune porecla de „noua vedetă”, în acest film, continuă o tradiție, urmând calea parcursă de mama sa Rino de Liguoro, pe timpul filmului mut. Cu toate aceste elemente nu este greu de afirmat că „Alessandro, sei grande” oferă cea mai interesantă distribuție a sezonului, într-o comedie patronată de numele lui Armando Falconi.

În câteva scene
din „Alessandro,
sei grande”

Fosco Giachetti cu Luisa Ferida în „Faruri în ceață”.

Mariella Lotti

cest gen, dar ea încearcă mereu o evadare. Cu femeile nu știu niciodată... Privirea plină de reproș a doamnei Giachetti îl face pe acesta să se întrerupă, și cu un gest amabil mă aruncă în brațele unui tânăr...

Piero Luli:

De când am văzut „Istoria D'Amore” (Poveste de dragoste), în care seconda pe Assia Noris, mi-a rămas prieten. E atât de tânăr.

Icoana însăși a tinereții desăvârșită, modernă, activă, practică, forte. Știe că viața e dură și se măsoară cu ea. Este independent. Unele prejudecăți îl irită, un oarecare cinism și ironie îl caracterizează trăsăturile. Un ambițios. Curajos, energic, tenace, plin de calități bărbătești nu crede că depinde de femei, dar la drept vorbind face cele mai mari prostii și cele mai mărețe înfăptuiri, numai pentru ele. Insist asupra lui de oarece este prea puțin cunoscut dar mâine va însemna un „Fosco Giachetti” pentru filmul italian. Intrebarea mea nu-l mira deloc:

— Pentru mine Assia Noris înseamnă totul în cinematograful, este o actriță mare, foarte frumoasă, de o eleganță înăscută cum poate nu are alte ecranul european. N'ași vrea să jignesc pe celelalte vedete ale noastre, le cunosc și prea puțin, dar eu nu pot fi altfel: spun ce gândesc. Se prea poate să fiu puțin influențat de faptul că Assia Noris a fost prima mea „mare” parteneră, m'a ajutat foarte mult.

— Să fie numai asta tânărul meu prieten? Piero se uită la mine speriat, găsește totuși un refugiu în apariția neașteptată a lui Mariella Lotti încărcată de bijuterii și vulpi albastre. Li ies întru întâmpinare.

— O, dragul meu prieten îmi pare bine că te văd: te rog însă să fi indulgent de data aceasta, n'am un rol prea mare și apoi tot entuziasmul e pentru marele meu coleg Giachetti.

Modestia și delicatețea celei mai fermecătoare dintre vedetele tinere mă emoționează.

— Signorina Lotti, ști că fac o anchetă printre vedete: care e actorul d-tale preferat?

Cate este vedeta DIS-PREFERATA?

Răspund favorii publicului: **FOSCO GIACHETTI, MARIELLA LOTTI, LUISA FERIDA, ASSIA NORIS, ANTONIO CENTA și PIERO LULLI** la corespondentul nostru din Cinecitta

Assia Noris și Piero Lulli într-o scenă din „Poveste de dragoste”.

PE ecran, de unde fac o sală — uneori o lume întregă — să freacă și în intimitate, unde nu au alt scop decât emoționarea unuia sau uneia, vedetele conjugă oare în același fel verbul „a iubi”? Desigur că nu, dar tot atât de sigur e că au și vedetele preferințe pentru unul sau altul dintre celebrii lor colegi. La aceasta mă gândeam atunci când am asistat la premiera filmului „Faruri în ceață” care are nu mai puțin de patru vedete consacrate în distribuție. Acest eveniment unic de a întâlni atâtea vedete deodată mi-a inspirat și ancheta aceasta.

Fosco Giachetti:

Oarecum obosit și plictisit celebrul actor apare la brațul elegantei sale soții. Încerc să-l întreb discret, dar Fosco pare foarte surprins.

— Cum poți întreba așa ceva, chiar în ziua acestei premiere? E doar natural ca vedetele mele preferate să fie colegile mele de film: Mariella Lotti și Luisa Ferida. Vei vedea de altfel, sunt minunate amândouă în acest film girat de regia lui Ginni. (Este vorba de Fronciolini). Pentru Luisa Ferida pot însă să susțin că este rolul ce i se potrivește cel mai bine, chiar publicul o cere în roluri de a-

După câteva minute de gândire, aproape cu emoție îmi spune: — Giachetti este cel mai bun actor al filmului italian, îl admir mult încă de la începutul carierei mele, iar în acest rol e pur și simplu magnific. Am acceptat acest rol de dragul de a-i fi parteneră. Știi la început fusesem aproape îndrăgostită de el. Dar să începem spectacolul.

— Eu trebuie să aștept pe Assia Noris; filmul începe de mult când în sfârșit, eleganta vedetă își face apariția.

— Vedeta dvs. preferată? — o întreb eu repede. Și fără să ezite o clipă cu răspunsul îmi spune.

— Armando Falconi și Amedeo Nazzari, iar dintre cei tineri cel mai bun este desigur, ceea ce a constat în critica Piero Lulli: este pur și simplu o revelație în „Poveste de dragoste”.

Antonio Centa:

Extrem de calm, și parcă n'ar fi vorba de un film în care să joace și el seosește încet citindu-și ziarul. Pentru ad-

Antonio Centa, Giachetti și Luisa Ferida într-o scenă de efect din „Faruri în ceață”.

mirații săi e bine de știut că nu citea nici rubrica sporturilor și nici pagina de cinema și știrile politice, care par să-l emoționeze. Când îi spui scopul anchetei mele îmi răspunde distrat.

— Ești un om foarte fericit; te poți încă interesa și de chestiuni artistice la ora asta. Dar ai dreptate fiecare să stea la locul său. Eu am turnat astăzi nouă ore și e ceva în căldurile insuportabile de care ne plângem în vara aceasta.

Actrița mea preferată? — În acel moment apare ieșind emoționată din sală Luisa Ferida — da, uite-o, o actriță bună și care este în stare să facă orice, chiar să se slutească, pentru un rol bun. Cea mai credincioasă actriță a ecranului.

Luisa Ferida:

O față liberă, sălbatecă, cu un aer aproape firesc, natural de voioșie. O ghițești, duloasă, bună, fără artificii, romantică și pasionată. Sinceră.

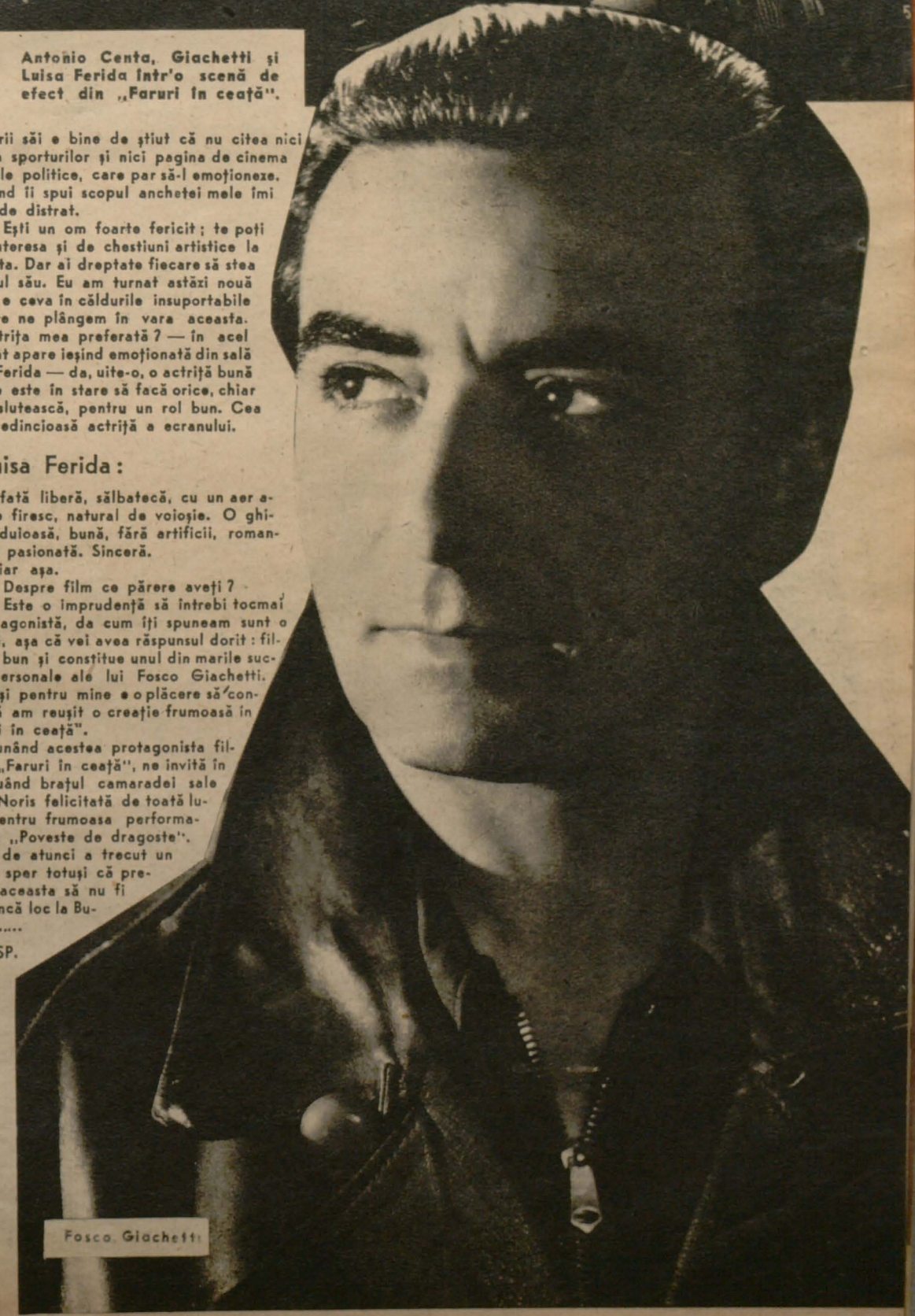
Chiar așa.

— Despre film ce părere aveți? — Este o imprudență să întreb tocmai o protagonistă, da cum îți spuneam sunt o sinceră, așa că vei avea răspunsul dorit: filmul e bun și constituie unul din marile succese personale ale lui Fosco Giachetti. Chiar și pentru mine e o plăcere să constat că am reușit o creație frumoasă în „Faruri în ceață”.

Spunând acestea protagonista filmului „Faruri în ceață”, ne invită în sală, luând brațul camaradei sale Assia Noris felicitată de toată lumea pentru frumoasa performanță din „Poveste de dragoste”.

Dar de atunci a trecut un timp... sper totuși că premiera aceasta să nu fi avut încă loc la București....

CORESP.

Fosco Giachetti

HUMOR

DE ALE VEDETELOR

RUȘINEA ȘI ONOAREA

Horst Kaspar îl rugă pe tatăl său, în ajunul unui Crăciun, să-i împlinească o rugămintă.

Să vedem spuse tatăl.

Aș vrea să mă fac artist, dă-mi te rog voie.

Drept răspuns tatăl lui a început să urle spunând: ai înbunit? Pentru asta am cheltuit atâția bani cu tine la școală, pentru ca acum să faci de răs numele meu cinstit!

Dar tată dragă, aș putea să joc sub un pseudonim?

Așa, strigă mai tare tatăl, și pe urmă când ai ajuns renumit să nu știe măcar nimeni că ești băiatul meu!

RAZBUNARE IUBITORILOR DE MUZICA

În împrejurările unui mic orașel din Germania se turna un film. Cum însă a început să plouă, um hotărât să ne întoarcem în oraș și să mergem în seara aceea la Operă. Se juca Rigoletto.

Hilde Weissner într-o superbă toaletă de toamnă.

Iată-l pe tenor apărând și pornit să cânte de ți se rupea inima, merita să fie într'adevăr împușcat.

Spre uimirea noastră însă, după terminarea ariei, publicul a început să aplaude frenetic și să ceară „bis“.

Tenorul mulțumi și începu să cânte aria din nou, dacă se poate spune și mai prost ca înainte. Iarăși aplauze, iarăși strigăte de „bis“. Pentru a treia oară tenorul ne înspăimântă cu aria sa. Incepu să se curgă sudoarea pe față. Lângă mine ședea artista Hilde Weissner și lângă ea un spectator care aplauda mai tare ca toți. Indignată, Hilde îl întreabă pe cetățeanul entuziasmat: bine omule, se poate să aplauzi pe nenorocitul ăsta?

Păi tocmai de aia aplaudăm, trebuie neapărat să-l dăm gata ca să nu mai poată cânta niciodată.

„CÂND MARINAR, CÂND REGE...“

Băiatul unui cunoscut actor de cinema este întrebat de profesorul său la școală cu ce se ocupă tatăl.

Tata e când marinar, când rege, dar în realitate el este d-l Karl Ludwig Diehl.

CEL MAI MARE ARTIST

Cunoscutul desenator E. O. Plauen, făcea schițele pentru filmul „Nunta cu bucluc“. În cantina atelierelor UFA ședea împreună cu mai mulți artiști și vorbea despre capacitatea marilor actori de a se schimba, făcându-se nerecunoscut.

Cel mai mare, spuse deodată Plauen, este Werner Krauss. Eu l-am desenat de curând și nimeni nu l-a recunoscut.

Simpaticul Carl Ludwig Diehl și fiul său într'un moment de mare tandrețe.

RĂSPUNS POTRIVIT

Nu multă vreme, un artist mai tânăr, de familie bună, juca primele sale roluri. Ingâmfarea îi făcea să nu poată găsi contact cu ceilalți actori. Într'o zi el se plânse lui Eugen Klöpfer de tonul în care îi vorbesc colegii.

Ai dreptate, îi răspunse Klöpfer, bătându-l pe umăr, artiștii sunt niște oameni groaznici, de neînțeles. Fii fericit că nu faci parte din ei.

INTERZIS PENTRU TINERI

Profesorul unui liceu de băeți a găsit din întâmplare, în fața școlii, următorul bilet:

„Dragă Ionel!“ Mama se duce diseară la cinema. Pe mine mă lasă acasă pentru că filmul este interzis tineretului. Sunt singură. Vino pe la ora 8 că las ferestra deschisă. Mioara

Așa se amuză un mare actor.

Viktor de Kowa într'un colț intim din micul său palat.

Pe cât este de bogată cinematografia în artiste talentate și frumoase, pe atât este de săracă în bărbați vioi, atrăgători, cu calități bărbătești, care să placă spectatorilor, dar mai ales spectatoarelor, care formează cea mai mare parte din publicul sălilor de cinematograf.

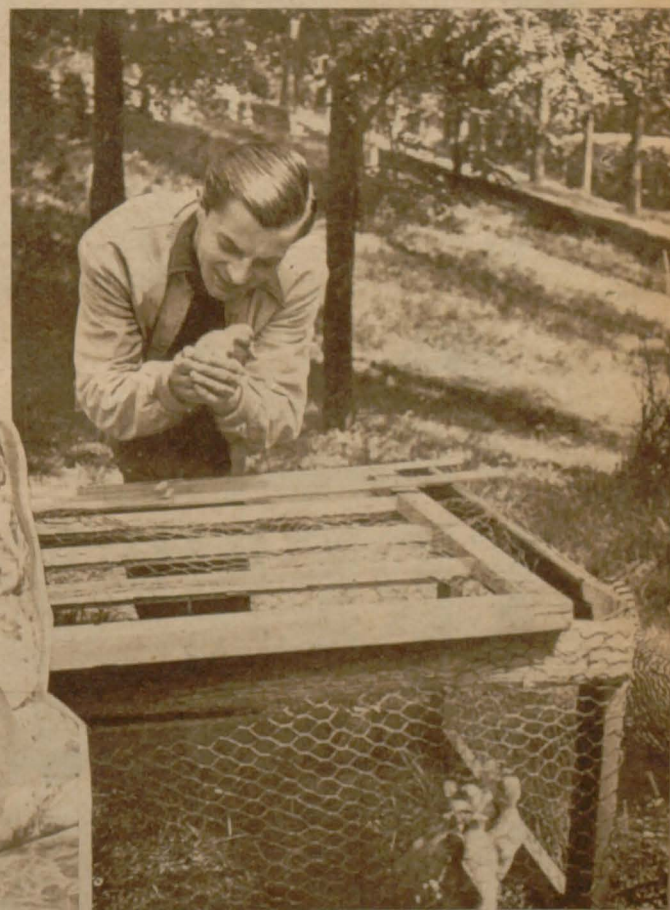
O excepție fericită, printre artiștii ecranului este Viktor de Kowa. E tânăr, simpatic, vioi, natural și place tuturor. Viktor de Kowa nu este un artist obișnuit. El face parte de multă vreme din ansamblul Teatrului Național din Berlin și a atins de mult treapta cea mai înaltă din ierarhia artistică. Afară de aceasta Viktor de Kowa face și regie, scrie cărți și este autor de opere dramatice. Se poate cere mai mult?

Cine nu a rămas încântat văzându-l pe Viktor de Kowa stăpânind scena, respectiv ecranul, cu vigoarea bărbatului care e sigur de calitățile sale.

Viktor de Kowa duce o viață din cele mai serioase, dedicându-și timpul liber scrierilor și studiului.

Viktor de Kowa este și rămâne simpatia tuturor spectatorilor de filme,

În imensul parc, actorul inspectează apartamentul noilor... născuți.

vedeta care place totdeauna, omul care cucerește dela prima vedere.

El mai este și proprietarul celei mai faste proprietăți din împrejurimile Berlinului. Un mic palat tronează acest domeniu. Un palat plin de bibelouri, picturi și alte lucruri valoroase aduse de departe din țara Soarelui răsare, de soția sa Mitsuho Mainl. O japoneză de toată frumusețea, foarte bogată și foarte iubită în țara ei pentru cântecele care au făcut-o celebră.

Dar să dăm cuvântul fotografiilor; Viktor de Kowa dincolo de ecran!

VIKTOR DE KOWA

Viktor de Kowa cu câinele său favorit, primit cu ocazia ultimului său film, dela soția sa

Scenă din film „Germanin”.

esorul Achenbach pleacă în Africa împreună cu asistenta sa și cu un nou colaborator, Hofer, veche cunoștință, pentru a combate boala somnului cu noul remediu „Germanin”. Succesul este deplin. Pentru a avea o eficacitate desăvârșită, campania trebuie dusă împotriva muștei „țețe” însăși. În acest scop, profesorul Achenbach cere autorităților britanice autorizația de defrișare a regiunilor bântuite de această insectă. Autorizația i se refuză, întrucât englezii se temeau de influența crescândă a medicilor germani, iar aceștia sunt expulzați sub pretext că fac propagandă germană.

Soarte faze ca șeful garnizoanei britanice, colonelul Crosby, să cadă victimă bolii somnului. În stare gravă alege la profesorul german, cerându-i „Germanin”. Dar întreaga provizie fusese distrusă din propriul său ordin. Mai exista o singură fiolă, pe care profesorul voia s'o folosească el însuși, fiind de ase-

Trenker într'un moment de odihnă.

meni atins de această boală. Cu preț vieții sale, el îl sevează pe Crosby, obținând în schimb autorizația de defrișare. Achenbach moare mulțumit, având conștiința că munca sa nu a fost zadarnică și că misiunea expediției sale va fi dusă la un bun sfârșit.

Lotte Koch, vedeta feminină a filmului.

Suis TRENKER reapare!

Luis Trenker,
cu un... coleg
indigen.

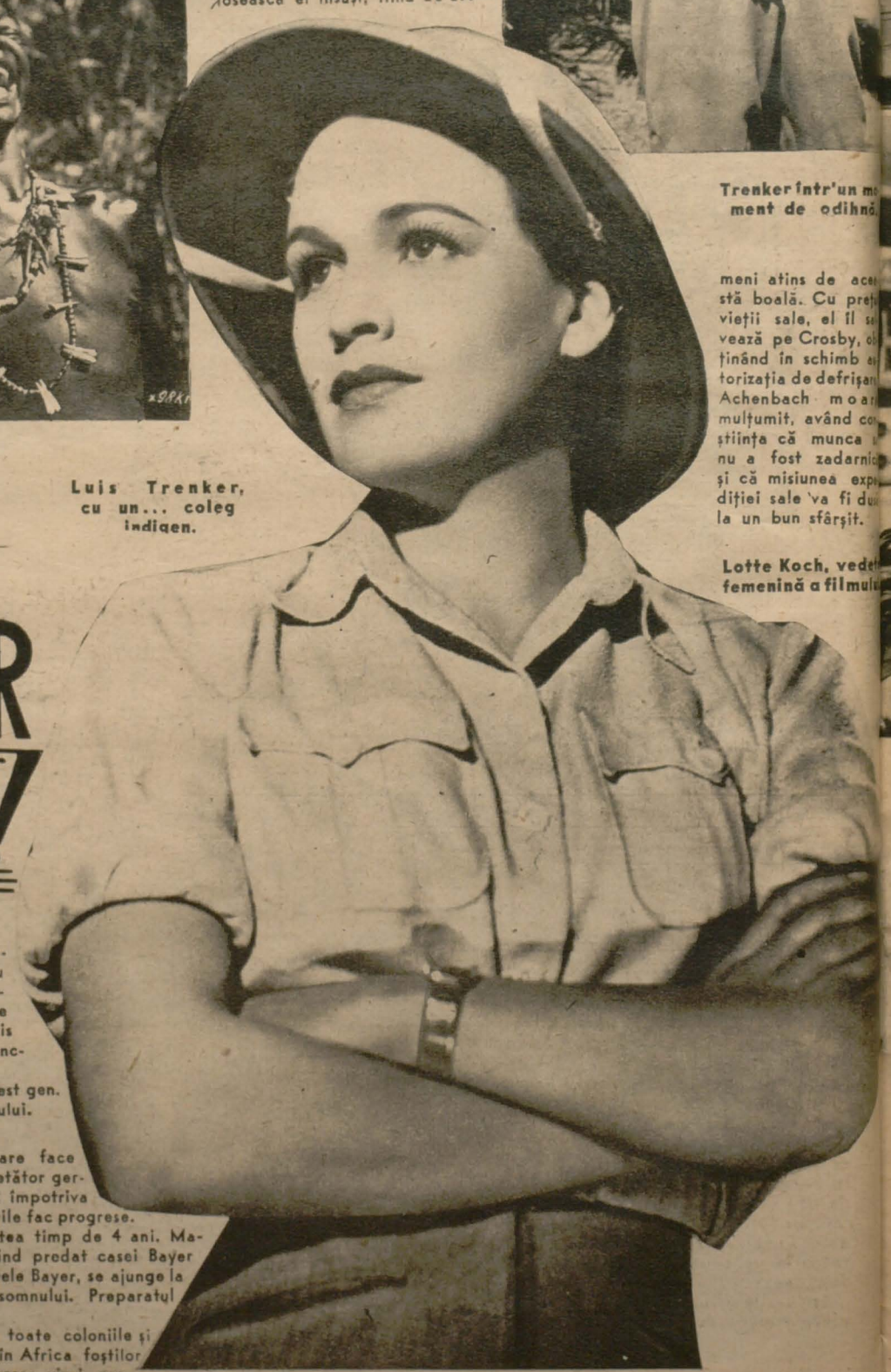
DUPĂ o absență de doi ani pe care actorul i-a petrecut cu regisorul M. W. Kimmich în Africa, unde au turnat exteriorile marelui film „Germanin”, îl vedem în cel mai bun rol al său. Secundat de interesanta Lotte Koch, masivul Peter Petersen și câțiva actori localnici, Luis Trenker oferă încă un film al naturii, interesant din toate punctele de vedere.

„Germanin” este pelicula cea mai interesantă în acest gen. Viața indigenilor din Africa este motivul principal al filmului.

În Africa bântue printre indigeni boala somnului care face mii și milioane de victime. Profesorul Achenbach, un cercetător german, caută, ajutat de asistenta sa, Ana Meinhardt, leacul împotriva acestei boli, provocată de înțepătura muștei „țețe”. Cercetările fac progrese.

Războiul din 1914 îl silește să-și întrerupă activitatea timp de 4 ani. Materialul adunat în Africa ajunge cu bine în Germania, fiind predat casei Bayer din Leverkusen. După nenumărate experiențe în laboratoarele Bayer, se ajunge la formula definitivă „Bayer 205”, remediu împotriva bolii somnului. Preparatul a fost numit „Germanin”.

Prin tratatul de la Versailles i se luaseră Germaniei toate coloniile și englezii nu erau de loc dispuși să acorde viza de intrare în Africa foștilor stăpâni ai ei, punându-le tot felul de piedici. După obținerea vizei, pro-

Gino Cervi într-o scenă din
„Fii marchizului” — alături
de Caterina Boratto

Fii MARCHIZULUI PE ECRAN

— uneori atât de severă cu protagoniștii, filmului modern — a fost de acord să constate că este vorba de cel mai reușit personaj creat în ultimul sezon de Gino Cervi.

Distribuția mai are numele lui Armando Falconi, acest mare comediant al teatrului italian, care și-a creat un prestigiu bine meritat în rândurile spectatorilor noștri. Un rol de seamă deține Camillo Pilotto.

Rolul principal feminin este încredințat frumoasei blonde Caterina Boratto, tânăra cântăreață care ne-a vizitat țara cu ocazia concertelor Tito Schipa. Modernă elegantă și cu un joc bine conturat ea va fi desigur o surpriză pentru acei care sau îndoit de talentul ei.

„Fii marchizului” este pelicula așteptată cu multă curiozitate, dar va corespunde tuturor așteptărilor.

CELEBRA piesă de teatru „Fii marchizului”, jucată și la noi cu mult succes la Teatrul Comedia, a fost transpus pe ecran în regia îngrijată a tânărului as Amleto Palmeri, căruia datorăm câteva pelicule de succes jucate în sezonul trecut la București.

Rolul jucat cu atâta elan de Iancovescu, va fi susținut pe ecran de masivul protagonist din „Doi sergenți” — Gino Cervi, care obține un categoric succes de data aceasta. Gino Cervi crează prin multilateralitatea personalității sale și întregște portretizarea personajelor cărora le împrumută viața, prin manifestarea unor elemente psihice ce parcă stau până atunci ascunse în subconștient. Noul său rol ne va da din nou ocazia să admirăm măiestria lui, și ne va demonstra dacă este în stare să creeze un personaj tot atât de reușit ca marele nostru Iancovescu.

În Italia filmul s'a bucurat de un mare succes de public, iar critica

Alte două scene din acelaș film

T. STAM

LABORATOR DE FILME
BUCURESTI

S'a mutat

Str. MASINA DE PÂINE
TEL. 1.27.01

COPII DE FILME + TITLURI ȘTANȚATE
TITLURI FOTOGRAFICE + TITLURI SUPRAPUSE
DEVELOPĂRI DE NEGATIVE + ETC.

Posta Redacției

Ionel Cuciuc. — Te-am îndreptat spre Jean Georgescu fiindcă știu precis că este amator de scenarii originale pentru proiectele lui de viitor. Poți însă să trimiți și la Berlin, și în acest caz secției de presă (care se va ocupa și de chestiunea d-tale) U. F. A. Pressestelle Berlin S.W. 68, Krausenstrasse 38-39.

Aramis. — Atila Hörbiger seamănă cu Paul Hörbiger? Au și dece, sunt frați. Atila mai este însă și soțul adorabilei Paula Wessely. Cea mai tânără actriță italiană? Cred că Irasema Dillian, se prea poate însă ca de atunci studiourile italiene să fi lansat și alte vedete... tinere.

Alida Bușteni. — Alida Valli a făcut cariera în Italia și tot aci și-a petrecut copilăria, nu este însă mai puțin adevărat că numele ei este Alida Oltenburg. Nu ști ce sport preferă? Ești totuși bine informată căci nu prea se omoară după el, și e explicabil: când turnezi 14 ore pe zi...

Anette. — Îți voi satisface dorința. Antonio Centa cunoaște bine limba franceză.

Centa dela Cetatea-Albă. — Ce pseudonim lung, vezi de aceea rămân eu în urmă cu corespondența. Copii minune nu prea are ecranul în momentul de față, în schimb te pot anunța că vei găsi în curând pe piață Almanahul ce te interesează. Te rog scrie-mi și mie cine e Chepura, nu cunosc niciun actor cu acest nume, sau poate te referi la Jean Kepura? Nu cunosc niciun actor care să se fi născut la 23 Martie 1913, în orice caz nu-mi vine nici unul în minte în acest moment. Dar ce Dumnezeu, vino și d-ta cu întrebări mai „calme”, poștaş, poștaş, dar Sybilla nu sunt!

Zambilica. — Prezintă-te regisorului Georgescu la 24 Sept. Nu uita să ai la d-ta și câteva fotografii. Eventual întreabă de mine, probabil ca în aceea zi să fiu și eu acolo. Sunt persoana indicată de d-l Georgescu. Cu ocazia aceasta ai aflat și numele meu adevărat.

Cloretta Caligari. — Fosco Giachetti turnează fără întrerupere la Cinecitta. Adresa e bună și suficientă.

La Jana. — Mulțumesc pentru poezie, mai precis pentru intenție, dar n'am înțeles ce dorești. Dacă te interesează La Jana, răsfoiește colecția noastră și vei găsi toate datele ce te interesează.

Rodica. — Mă rogi așa frumos că nu te pot refuza; voi ruga redactorul respectiv să publice tot ce dorești, dar trebuie să ai răbdare, cererile sunt multe și spațiul mic.

Eu. — 1) Adriano Rimoldi; 2) Giachetti este căsătorit cu o fostă actriță de teatru. Sper că ți-ai păstrat bunele sentimente pentru mine.

Maricel. — Cum nu apare câteva numere fotografia vedetei voastre favorite faceți scandal, dar nu vă gândiți că eu primesc sute de scrisori și gusturile sunt diferite, să nu mai vorbim că voi chiar vă schimbăți; eri Villa azi Brazzi, mâine cine știe... În „Somnambula” a jucat Luisella Bechi. Dece nu se mai joacă „Cele două orfelime” în București, cred că s'a jucat suficient, doar trei luni numai despre acest film s'a vorbit. Revino te rog cu scrisori mai scurte.

Pic și As. — Pentru Paul Wegener scrie la Berlin, Krausenstrasse 68-69. Despre H. Schroth am scris mereu, a avut de curând chiar o copertă.

R. B. — Draga mea te înțeleg așa de bine, am fost și eu la 16 ani în situația ta — și nu e chiar așa mult de atunci — de aceea te rog scrie-mi și vei găsi întotdeauna înțelegere la mine. În Italia vei avea multe șanse, dar până atunci caută să te distrezi, citește mult și fă-ți câteva prietene bune cărora să le poți spune tot ce ai pe suflet. Chestia „Brazzi” e atât de naturală și nevinovată că nu poate supăra pe nimeni.

Gheșca. — Cum nu știai că Tyrone Power e soțul Annabellei? Dar ce importanță are dacă sunt blondă, sau brună? — și apoi de unde poți ști că până la ora când apar

aceste rânduri nu voi deveni blondă? — Ghici ciupercă...

Simona Manuela. — Pe Maria Mercader am publicat-o mereu, vom reveni cu Toffano. Nu știu dacă Paola Barbara a suferit mult în viață sau nu, dar dacă ar fi primit scrisori de genul acesta, precis că se putea considera o femeie care a suferit.

Anelie C. M. — Mulțumesc pentru bunele intenții. Louise Ulrich este celibatară. Richard Geene de asemenea.

Alida Sibiului. — Pentru teatru adresează-te d-lui Tici la pagina teatrală. În curând vei găsi știri despre Imperio Argentina și Isa Miranda. Imi plăci, scrii mereu, dar scurt, frumos și clar. Revino.

Jak Judecătorul. — Voi publica și pe Hannes Stelzer, iar pentru a vă face plăcere tuturor (voi insista să se întâmple cât de curând), vom publica pe Alida și Lilia pe... copertă. Bună veste, nu?

Jane Eyre. — Ași dori să văd și eu acea revistă care a anunțat moartea lui Carl Ludwig Diehl, liniștește-te însă, actorul trăiește și lucrează de zor la ultimul său film.

Pentru un sărut. — Cam puțin pentru... 14 biografii, nu găsești? Te anunț însă că am publicat unele din cele cerute de d-ta. Dar dacă urmărești revista abea dela Nr. 624, cu ce sunt eu vinovată?

Imperia. — La toate întrebările tale găsești răspuns în ultimile noastre două numere.

Fănel-Sibiu. — Chiar în numărul trecut am avut un articol despre filmul vorbit în românește „Amiciția”. În curând va avea loc și premiera filmului „Odesa în flăcări” la Aro.

Carmen-Băneasa. — Pe cât posibil te servesc. Imi pare bine că am reușit să-ți procur bucurie publicând vedetele ce îți plac.

Marina. — Adresele sunt bune, probabil prietena d-tale citește mai regulat revista decât d-ta. În orice caz trebuie să ai răbdare cu... răspunsul.

Fănel, Lizica și Mamela. — Mai sunteți? De unde să-l iau eu pe Ivan Petrovici, nu mai turnează de mult, iar fotografiile vechi pe care le am le puteți găsi și voi la numerele vechi ale revistei noastre. Dacă Zarah Leander e simpatică? — faptul că e vedetă asigură anticipat acest diminutiv.

Dorina-Turda. — În „Hotarele iubirii” rolul principal îl deține Hertha Feiller, al doilea Winnie Markus. Va apare și micuța Elfie.

Lizett Buzău. — De ce să nu îndrăznești să-mi scrii? — mai ales că mă crezi tânără și drăguș, deci „fapte” încurajatoare. Ideea poștei am avut-o eu, dar nu-mi pare rău căci servește mult cititorii, deși uneori unii cititori mă fac să regret cu „mofturile” lor. Mai scrie-mi ești bine venită.

Margot-Ploesti. — Am mai scris că Leonardo nu este rudă cu Valentina Cortese, totuși ce te face să crezi că știe românește? Scrie în franceză sau germană, dacă nu cunoști italiana, pe adresa: Via Alpi 8, este adresa sa directă.

Marilene și Anne Marie-Buzău. — Ilse Werner primește corespondența la Ufa, Alida Valli poate fi găsită precis la adresa: Via Eustachia Manfredi 9.

Magda M. — Într'adevăr curierul meu intră de multe ori pe cel al vedetelor, probabil fiindcă am reușit să rămân „până acum” buna voastră prietenă.

De altfel unele scrisori sunt atât de drăguțe că e o plăcere să le citești. Actrița care te interesează a fost Margit Symo, iar nepotul Victor de Kowa. Roberto Villa are următoarea adresă: Viale Farilli 54, Roma.

Mariana Nicolau. — Toate întrebările d-tale găsesc răspuns în corpul revistei.

Isabelle de Baviera. — Paula Wessely va reapare în „Marianne”, un film Ufa, iar Rossano Brazzi va fi partenerul Mariei Mercader în „Il treno cruciat”, cu La Jana, nu

cred să se mai reia niciun film. Poate mai târziu la vreun cinematograf de cartier.

G. D. — D-tale îți arde de joacă și eu nu-mi văd capul de treabă. Pentru orice eventualitate (dacă cumva, cândva, îți va veni ideea să-mi scrii), dovedește spuselor d-tale.

Stanca Florea. — Osvaldo Valenti este în adevăr chel, îi vom publica și lui fotografia. Ce meserie are pe lângă aceea de vedetă? Eu credeam că ajunge...

Anne Marie. — Adresa lui Rossano Brazzi e bună, te avertizez însă că e însurat, știre ce poate să bucure oarecum pe bunica d-tale care îl urăște că nu te lasă să dormi. Grozav, Brazzi, așa nu lasă copiii să doarmă.

Edith Plantagenet. — Brazzi e tânăr, frumos și... căsătorit. Alceva ce a-și putea spune în trei rânduri?

Moment muzical. — Depinde de gust...

Marloara Popescu. — Adresează-te d-lui Georgescu, str. Vasile Conta, 3—5, loco.

Brândușa față drăguță. — Hai să nu te mai contrazic... 1) Pe Brazzi; 2) Am publicat de curând o pagină cu Kristina Söderbaum; 3) Ilse Werner o găsești chiar în n-rul acesta.

Scalam D'Arpina. — Trebuie să fi fost o greșeală de tipar: Amedeo Nazzari are 36-37 ani, nu 27.

Lucia 13, Buzău. — Din contră: cu cititoarele vechi mă înțeleg mai bine, așa că scrie-mi fără nicio teamă.

Roberto Villa. — Reviste italiene poți găsi la librăriile din centru.

Duta Gh. — Regret dar nu mai avem reviste vechi. Este greu să-ți enumăr toate filmele în care a jucat Nazzari, dar urmărește revista: s'ar putea ca la un articol ce îl privește numai pe el să găsești tot ce te interesează.

Danielle Darrieux. — Este de altfel tot ce am putut descifra din cartea d-tale poștală.

Mac-A-Rio. — Între timp ai găsit pe Louis Jordan... în volaj de nuntă, și pe Cortese într-o fotografie marc.

Fosco Giachetti. — Toate ca toate dar să mai crezi și îndrăgostită de Roberto Villa? Pe Giachetti l-am publicat numai la insistența d-tale cu trei numere în urmă.

Lucia B. — Pe d-ra aceea o cheamă așa cum scrii și... sunt chiar eu, dar nu mai facem concursul acela așa că trebuie să te înscrii direct la școala d-lui Georgescu.

Mary A. B. — Nu știam ce s'a întâmplat de ești așa de supărată, când colo, nu publicasem de mult pe Antonio Centa, asta să-ți fie duduie cea mai mare durere. Il voi publica dacă nu uit, căci nu prea îl cer cititorii.

Luce Nelle Tenebre. — Trimite costul unui abonament (găsești prețurile la pagina 2) menționând pentru ce este și adresa d-tale, asta ajunge.

Miruna. — Dacă se poate că o față timidă să devină vedetă? de ce nu: Lilla Silvi a fost una din cele mai timide vedete la începutul carierii.

Henri de Navarra. — Dacă urmărești revista găsești tot ce te interesează, de altfel tot ce întreb d-ta am publicat de zeci de ori. Nu posed nicio fotografie însă cu soția-lui Brazzi.

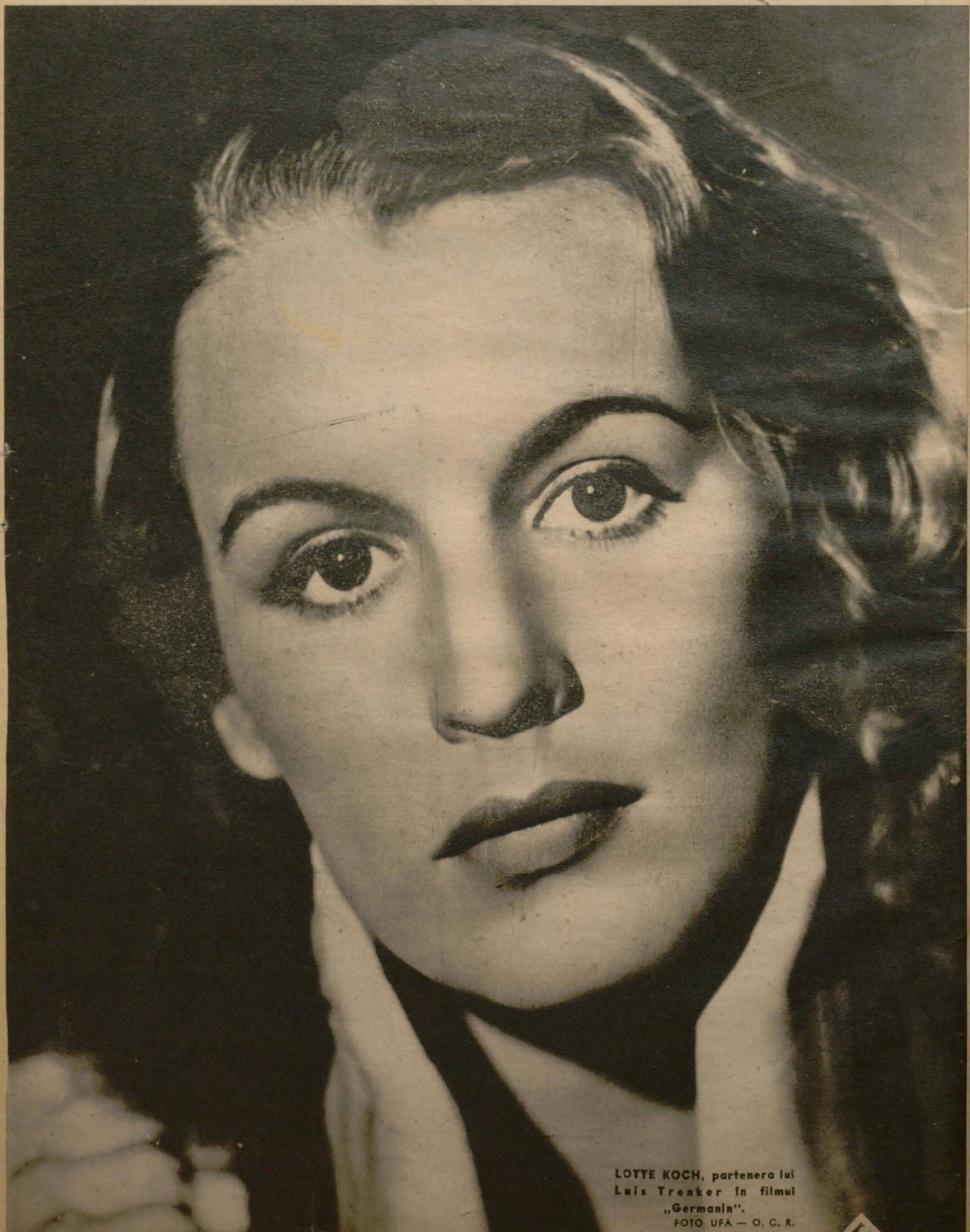
Armina P. N. — Vei găsi biografia ei poate chiar în numărul de față.

Cortese Timișoara. — Elly Parvo a mai jucat și în „7 ani de noroc” cu Lingen și Hans Moser, turnează actualmente în Germania și îi poți scrie la studiourile Tobis Berlin, Favorittenstrasse, 100. Este chiar frumoasă, admit!

C Y C Y

P. S. — Cititorii care nu au primit încă răspuns sunt rugați să aibă puțină răbdare, spațiul destinat acestei rubrici e mic — sau corespondenții sunt prea mulți — pentru a putea satisface pe toată lumea în același număr. Continuați totuși să răspund în ordinea sosirii scrisorilor.

Cinema

LOTTE KOCH, partenera lui
Luis Trenker în filmul
„Germania”.
FOTO UFA — O. C. R.